

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 8. Theophylactus & Leo S. Nilum invisunt

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. vineas plantavimus, & quidquam ultra
A.C. 983. quod necessitas postulat possidere, avari-
 tia est, venite, & quæ supersua vi-
 dentur, excindamus. Illis consentien-
 tibus, ipse falcem humero imponens
 pergit ad vineam inter ceteras pulcher-
 rimam & fertilissimam. Sequuntur o-
 mnes, & a mane usque ad horam ter-
 tiam vites secant. Tunc vero videns
 perfectam eorum obedientiam Deo pro-
 misit, se a Discipulorum suorum socie-
 tate nunquam recessurum. At fama
 hujus rei insolentiam quaquaversum hinc
 usque ad montem *Atbos*, inde usque in
 Siciliam deferente, omnibus ænigma esse
 visum est, quod diversi diverse explica-
 bant.

§. VIII.

*Theophylactus & Leo S. Nilum
 invisunt.*

p. 82.

Quadam die cum Vir Sanctus Rosciani
 male affecta valetudine versaretur,
 Theophylactus Metropolita Calabriae &
 Leo Palatinus, viri prudentes & docti,
 comitantibus Senatoribus, Presbyteris,
 & permultis de populo ad eum invisunt,
 quæstiones de S. Scriptura proposituri,
 magis explorandi, quid responsurus
 esset, quam discendi animo. Ubi pri-
 ma salutatione defuncti, omnes conse-
 derunt, Nilus librum, quem manu tene-
 bat,

bat, Palatino obtulit, ita apertum, ut Sæculum X.
A. C. 983.
statim oculis inspicientis objiceretur ef-
fatum, ex decem millibus animarum il-
lo ævo vix unam reperiri, quæ dedu-
centibus bonis Angelis e corpore migra-
ret. Illico omnes una voce dicere:
*Avertat malum optimus Deus! falsum
est istud, qui hoc scripsit Hæreticus est.
An frustra baptizati sumus? frustra Cru-
cem adoramus? frustra communicamus
& Christianorum nomen gerimus? Ni-
lus, cum Metropolitanus & Palatinus
ista audacter ingerentibus nihil respon-
derent, leni voce reposuit: Quid au-
tem dicetis, si vobis ostendero, S. Ba-
silium, S. Chrysostrum, S. Ephemum,
S. Theodorum Studitam, quin & S. Pau-
lum & Evangelium id ipsum affirma-
re? neutiquam, hæc dicendo, Deo obse-
quium præstatis. Hæresim profiteri u-
tique non audebitis, ne lapidibus a po-
pulo obruamini. Sed dico vobis, iter-
umque dico, nisi virtutem omnibus vi-
ribus colueritis, pœnam æternam non
effugietis. His verbis commoti omnes
ingemiscere, & dicere: *Væ nobis pec-
catoribus!**

Tum Nicolaus Protospatharius ad
Nilum: *Pater mi! quare ergo Evange-* Matth. 10. 42
*lium dicit: Quicumque potum dederit
uni ex minimis calicem aquæ frigida,
non perdet mercedem suam. Respon-*

Pp 2

dit:

Sæculum X.
A C. 983.

dit: Hoc dicitur propter illos, qui omnino nihil habent, ne forte aliquis se excuset, & dicat, deesse sibi lignum, quo ignem excitet, & aquam calefaciat. Alius interrogavit: Pater mi! scire cuperem, an Salomon salvus sit vel reprobus. Nilus non ignorans hunc ipsum, istud quærentem, hominem esse vitio luxuriæ immersum, dixit: Utinam potius scirem, an tu salvus futurus sis vel reprobus. Quid ad me, teque, Salomon salvus sit vel damnatus? ad nostram damnationem scriptum est: Quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, mæchatus est eam in corde suo. Quod vero ad Salomonem spectat, nullibi in Scriptura occurrit, ipsum pœnitentia superioris vitæ peccata delevisse, quod de Manasse legimus. Ultimis in arenam descendit quidam Presbyter, interrogans in hunc modum: Pater mi! cujus generis arbor fuit in paradiso, de qua Adamus comedit? Respondit Nilus: De Malo Silvestri. Mox omnibus ridentibus, adjecit: Nulla hic ridendi materia; talis est responsio, qualis fuit interrogatio. Quo pacto ego homini huic dicere possim, quod Scriptura nobis non manifestat? cum te perpendere serio oporteret, qua ratione formatus fueris, quomodo Paradiso illatus, quomodo ejectus, quodnam præceptum

et ex illis

ptum fuerit, quod violasti, qua via a-
missam felicitatem recuperare possis, mis-
sis his omnibus, quæris ex me, quod
fuerit arboris nobis ignotæ nomen;
quod si tibi dixissem, quæsiturus eras,
ut opinor, qualis bujus arboris fuerit
radix, quæ folia, quis cortex, & deni-
que an magna fuerit vel parva. Post-
quam complures hujusmodi sermones
miscuissent, cum omnes recederent, di-
xit Metropolitanus, revera magnum vi-
rum esse hunc Eremicolam.

Sæculum X.
A C. 983.

§. IX.

Eupraxius convertitur.

Eupraxius Calabriae Præfectus puella-
rum monasterium in civitate Roscia-
nensi fundaverat, quod pene collapsum,
Eupraxio Constantinopolim reverso, S.
Nilus reparavit. Nihilominus pessimi
sufurriones ad Eupraxium deferunt, istud
monasterium a Nilo fuisse expilatum.
Ille literas ad S. Virum dedit minis a-
speras, cumque in Calabriam cum Præ-
fecti potestate secundo venisset, adsunt
illius Provinciae Abbates, dona ferentes,
& rogantes, ut se præsidio potenti tue-
retur. Solus Nilus non venit, quiete in
suo monasterio manens & pro Salute
Præfecti Deum exorans. Idipsum Eu-
praxii, jam prius offensi, animum multo
magis exacerbavit. Sed percussus ul-

p. 80.

p. 91.

P p 3 cere,